

คุณิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทานในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับสัญญาสัมปทานกับความเป็นธรรมในการปฏิบัติตามสัญญาสัมปทาน และเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเป็นธรรมในการตีความสัญญาสัมปทานและปรับข้อกำหนดตามสัญญา โดยจะศึกษาจำกัดเฉพาะในขอบเขตกฎหมายมหาชนกับกฎหมายเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทาน เป็นการศึกษาถึงแนวทางในการตีความและปรับข้อกำหนดเพื่อความเป็นธรรม ในการปฏิบัติตามสัญญาสัมปทานตามทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พนักงานอัยการ คู่สัญญาฝ่ายรัฐ คู่สัญญาฝ่ายเอกชน กรรมการกฤษฎีกา อนุญาโตตุลาการ และตุลาการศาลปกครอง

กระบวนการศึกษาวิทยาการวิจัยคุณิพนธ์ครั้งนี้ จะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และค้นคว้าวิจัยที่ใช้แนวทางเชิงปริมาณ ซึ่งประกอบด้วย การค้นคว้าวิจัยเอกสารการสัมภาษณ์เจาะลึก โดยกำหนดประเด็นสัมภาษณ์และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสอบถามรายบุคคล หรือด้วยแบบสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทาน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า รูปแบบสัญญาสัมปทานสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) สัมปทานบริการสาธารณะ (2) สัมปทานการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สัญญาสัมปทานทั้งสองประเภทมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน แต่สัญญาทั้งสองประเภทมีรูปแบบไม่แตกต่างกัน และไม่มีกฎหมายกำหนดกระบวนการทำสัญญาสัมปทาน โดยเฉพาะ ทำให้ต้องใช้หลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะการปรับข้อกำหนดตามสัญญาสัมปทาน และการตีความตามสัญญาสัมปทาน เป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการปฏิบัติตามสัญญาสัมปทาน

เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมของคู่สัญญาสัมปทาน ขั้นตอนการจัดทำสัญญาควรกระทำโดยมีคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนฝ่ายรัฐและเอกชน เช่น ตัวแทนกระทรวงการคลัง สำนักงานอัยการสูงสุด รูปแบบของสัญญาสัมปทานนั้น ก็ควรเปิดเผยต่อสาธารณะชนเพื่อตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ข้อกำหนดของสัญญาสัมปทานต้องกำหนดอย่างชัดเจนไม่ยุ่งยาก จนทำให้ต้องมีการตีความสัญญาสัมปทานโดยไม่จำเป็น การตีความสัญญาสัมปทานควรให้ศาลปกครองเป็นผู้มีหน้าที่ในการตีความสัญญาสัมปทาน

This investigation is concerned with the analysis of contractual relationships between concerned parties. Of particular concern is whether the performance and execution of concessionary contracts meet appropriate standards of justice. Also framed are guidelines designed for use in interpreting and modifying such contracts.

Moreover, this investigation additionally involves the analysis of the exact boundaries between public and private laws in the case of maintaining equity for both parties to a contract. In cases brought to court, establishing such boundaries pertains to the judicial actions of the prosecutor, parties from both public and private sectors, and the judicial council including the arbitrators and the administrative judge.

Furthermore, the analysis was carried out using both qualitative and

quantitative research utilizing documents, textbooks, and legal articles.

In regard to quantitative research, a questionnaire concerning issues involved in the interpretation and modification of relevant judicial processes was used in order to solicit opinions from those professionally involved in this matter.

Findings are as follows:

There are two types of concessionary contracts. One type involves performing a public service and the other type involves natural resources. Each type of concessionary contract has different, particular objectives but have the same form. However, there are no legal provisions expressly prescribing procedures for entering into such agreements. Consequently, only the Thai Civil and Commercial Code is applicable in regard to such contracts, especially as pertains to the modification process required for the sake of compliance with principles of equity.

The applicability of the principles of equity to both sides to a contractual obligation should be strengthened. To this end, an ad hoc committee comprised of representatives from both the public and the private sectors, including representatives of the Ministry of Public Finance and the Office of the Attorney General, should be constituted to deal with the matter.

In short, any standard or format for concessionary agreements should always be disclosed to the public for purposes of verification. Additionally, the clauses of such contracts need to be clearly expressed so as to avoid ambiguity, thereby avoiding juridical interpretation on the part of the Administrative Court.